

Sardanes per a cobla

1	El testament d'Ameli op. 224	(1906)	4'26"
2	Els Tremolencs op. 258	(1908)	4'04"
3	Emporitana op. 339	(1916)	4'54"
4	La fadrina op. 340	(1916)	4'24"
5	Gentilesa op. 357	(1918)	3'59"
6	La melindrosa op. 422	(1937)	3'43"
7	L'Arnera op. 452	(1947)	3'58"
8	Vallivert op. 454	(1947)	2'58"
9	L'aplec garriguenc op. 469	(1950)	4'18"
10	Almogaverina op. 482	(1951)	4'18"
11	El maig a Montserrat op. 519	(1956)	4'00"
12	Segarrenca op. 520	(1956)	3'51"

Josep Sancho Marraco

La Garriga, 1879 - 1960

MUSIC
per
la
VTBOC

Josep Sancho Marraco Sardanes per a cobla

Bernat Castillejo, director

Cobla Mediterrània

Cobla Mediterrània · Bernat Castillejo, director

El projecte que esdevé realitat en aquest treball que teniu a les mans neix d'una inquietud garriguenca que Músics per la Cobla recull i porta a terme amb un seguit d'actuacions col·lectives i la utilització d'una cuidada selecció de recursos artístics i documentals.

La figura del mestre Sancho Marraco i la seva obra per a cobla, tret d'unes limitades accions, no ha tingut la difusió que la qualitat que atresora mereix. El treball efectuat entre tot l'equip ens ha permès la seva coneixença, la seva avaluació amb la perspectiva del temps i la preparació dels materials ajornats per a la seva interpretació.

Els materials musicals bàsics de la seva obra per a cobla (partitures i partícels) es troben dipositats a la Biblioteca de Catalunya. D'allà vam obtenir, els que no disposàvem a l'arxiu de Músics per la Cobla de Sabadell, a l'Arxiu de la Fundació Maurí de la Garriga i al Departament de Cultura de la Generalitat.

Es confeccionà un catàleg de les sardanes i les obres per a cobla i decidírem cap a quines obres concentràvem el nostre projecte d'enregistrament, tenint en compte de fer un producte amb el major nombre de novetats editorials.

Músics per la Cobla procedí a l'edició digital i posterior revisió de les partitures de quinze sardanes, de cara a fer amb criteri de les dotze que havien d'acabar sent enregistrades.

Expandint el nombre de cobles que col·laboren en els projectes amb els que Músics per la Cobla hi està involucrat, aquesta vegada s'hi integra la prestigiosa cobla Mediterrània que dirigida pel mestre Bernat Castillejo assumeix la tasca interpretativa amb tota la dedicació i professionalitat artística.

En paral·lel i des de la Fundació Maurí de la Garriga, on es disposa de tot el fons documental del mestre, es van anar triant els materials gràfics per a la realització del llibre que acompanya el CD i recollint dades per a completar els corresponents textos.

Agraïm el recolzament de variades tipologies trobat als diferents estaments oficials i privats que citem a la pàgina dels crèdits, que han permès la realització del projecte.

El mestre Sancho Marraco l'any 1925

Perfil biogràfic

Neix a la Garriga (Vallès Oriental) un 27 de febrer de 1879. Als set anys, la família es trasllada a Barcelona per tal d'afavorir els estudis musicals d'un infant que ja demostrava tenir unes clares inclinacions musicals beneïdes pel seu oncle i també músic, Josep Marraco Ferrer.

Serà a Barcelona on durà a terme gran part de

la seva obra i activitat laboral durant els anys centrals de la seva vida. Es relacionarà amb artistes i músics de reconeguda fama com Pau Casals, Lamote de Grignon o Lluís Millet entre molts d'altres, mentre anirà en augment el seu reconeixement intel·lectual i popularitat.

Josep Sancho Marraco fou organista a l'església de Sant Sever i mestre de capella i organista de la parròquia de Sant Agustí, arribant a mestre de capella de la Catedral de Barcelona, càrrec que exercirà entre 1923 i 1957. Autor d'una àmplia producció musical –majoritàriament religiosa– cultivà també obres per a formacions de cambra i per a l'escena així com harmonitzà multitud de cançons tradicionals catalanes. És autor de moltes obres per a cobla i sardanes, algunes d'elles corals i també revesses per als concursos de colles sardanistes.

Convé dir que algunes de les seves sardanes s'estrenaren durant els primers aplecs de la Garriga que tingueren lloc durant la primera postguerra organitzats per la Secció de Sardanes de l'Acció Catòlica local. Quan començaren a organitzar-se concursos de colles sardanistes juntament amb l'aplec, el mestre Sancho Marraco composava cada any una sardana revessa per tal que fos estrenada

A la plaça de l'Església de la Garriga el dia 16 de setembre de 1951 concurs i aplec de sardanes en el que el mestre hi col·laborava amb les seves composicions i assessorament.

Caricatura que li féu el periodista Manuel del Arco acompanyant l'entrevista "Mano a mano" publicada al diari "La Vanguardia" del dia 22 d'octubre de 1959, amb motiu de l'homenatge que rebé el mestre a Barcelona pels seus 80 anys.

Pel que fa al seu llegat, el seu arxiu musical està repartit entre el fons de la Catedral de Barcelona —on va fer donació de les seves obres religioses— i el de la Biblioteca de Catalunya, mentre que el seu fons personal es conserva i s'exposa a la Fundació Maurí de la Garriga.

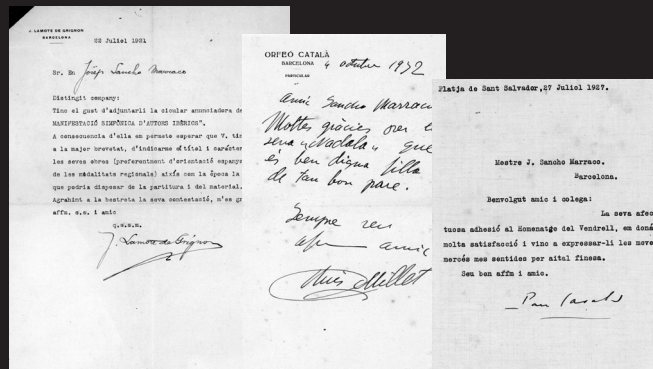
Víctor Rodríguez i ñigo

durant el concurs. Aquest fet evidencia que malgrat viure a Barcelona, no deixà mai la seva vinculació amb la Garriga, col·laborant amb diferents iniciatives culturals així com assessorant musicalment als organitzadors dels primers aplecs. L'any 1942, fixarà finalment la seva residència a la Garriga.

Molts van ser els reconeixements que el mestre Sancho Marraco va rebre en vida. El 1943 l'Ajuntament garriguenc el nomenarà fill predilecte i el 1957 el Consistori barceloní li concedirà la Medalla al Mèrit artístic en categoria de plata per la seva dilatada i brillant activitat al capdavant de la Capella de Música de la Catedral. L'octubre de 1959, en

motiu del seu 80è aniversari, se celebrà al Palau de la Música Catalana un gran concert d'homenatge que ell mateix dirigí, un acte que va gaudir d'un gran ressò i abast. Hi participaren l'Orquestra Simfònica de Barcelona, el cor mixt, el tenor Bertomeu Bardagí i els barítons L. Martínez Querejeta i Marcos Redondo i Josep Maria Roma a l'orgue.

Josep Sancho Marraco morirà a la Garriga, amb 81 anys i sense descendència el 16 de setembre de 1960, deixant escrites més de 550 composicions i havent rebut 104 premis. Entre d'altres, té carrers dedicats a Barcelona, la Garriga i a l'Ametlla del Vallès.

Mostres de la seva important relació amb prestigiosos mestres de la música catalana.

La seva obra per a cobla

TÍTOL	ANY	CATALOGACIÓ	TÍTOL	ANY	CATALOGACIÓ
SARDANES			SARDANES (Sense catalogació o bé atribuïdes)		
El testament d'Ameli	1906	op. 224	Bonanova	1913	Premi Jocs Florals (Barcelona)
La goja	1906	op. 225	Retorn	1923	Hi ha una versió per a cobla sola de la sardana coral (?)
L'espigolera	1906	op. 227	Collserola	1951	
Primavera	1907	op. 240 ó 354	La rotllana		
Enjogassada	1907	op. 249	La saltirona		
Els Tremolencs	1908	op. 258	La vuitcentista		
			Sardana sense títol		
			SARDANES (per a dues cobles)		
La minyona d'Empordà	1908	op. 270	Narcisca	1917	Premiada a la Festa de la Sardana de Girona 1917
Emporitana	1916	op. 339	Catalanesca	1919	
La fadrina	1916	op. 340	SARDANES CORALS (cor i cobla o a cor sol)		
La devesa	1917	op. 349	L'estany de Banyoles	1922	Premiada a Banyoles - Lletra de M. Roger i Crosa
La garlanda	1917	op. 350	Retorn	1923	Lletra de M. Roger i Crosa
Roselles i violes	1917	op. 351	GLOSES		
Catalanesca	1917	op. 353	El pardal	1920	Op. 365
Gentilesa	1918	op. 357	Ball de Gegants de Solsona	1920	Premi Patxot 1920
Les nines de la Cerdanya	1920	op. 368	La pastoreta	1921	Op. 370
La melindrosa	1937	op. 424	Caterina d'Alió	1921	
Rosanes	1945	op. 446	El desembre congelat	1937	Op. 422
L'Arnera	1947	op. 452	El pastor de la Cortada	1937	Op. 423
Puiggraciós	1947	op. 453	Joc (Scherzo)	1949	
Vallivert	1947	op. 454	El comte Arnau		
Tagamanent	1950	op. 467	Fum, fum, fum		
Juliana	1950	op. 468	L'hereu Riera		
L'aplec garriguenc	1950	op. 469	Muntanyes regalades		
Collvert	1951	op. 475	DANSES TRADICIONALS		
Almogaverina	1951	op. 482	Ball de figuetaires (Penedès)	1949	
Als Camioners de Puiggraciós	1951	op. 483 (?)	El Xirongu del Penedès		
Amunt i crits egarenca	1951	op. 484	ALTRES		
Anella La Moreneta	1951	op. 485	Lobelía (Masurca)	1906	op. 331
A les vallesanes	1951	op. 487	Marxa catalana	1922	op. 375
El maig a Montserrat	1956	op. 519	Cançó de l'Ametlla del Vallès	1957	op. 526
Segarrenca	1956	op. 520	Caramelles		
SARDANES REVESSES			Fantasia sobre temes populars catalans		
Enigmàtica	1949	op. 461			
Laberíntica	1950	op. 465			
Ingènua	1951	op. 479			
Manyaga	1952	op. 502			
			Premiada a Girona 1906		
			Premiada en el Concurs organitzat per la Casa Sobrequés i Reigt de Girona 1907		
			<i>A Josep M. Soler</i>		
			Premiada als Jocs Florals de La Bisbal 1909 (Refundició de la sardana Catalònia)		
			Premiada a Olot (1910) ?		
			Premiada als Jocs Florals de L'Escala 1916		
			Premiada als Jocs Florals de Girona 1916		
			Premiada a la Festa de la Sardana de Girona 1917		
			Premiada als Jocs Florals de l'Empordà (Figueres) 1917		
			Premiada amb la Flor Natural a la Festa de la Sardana de Girona 1917		
			Premiada als Jocs Florals de l'Empordà (Figueres) 1917		
			Premiada als Jocs Florals de La Bisbal 1918		
			Primer Premi a Banyoles		
			<i>A Josep Girbau, propietari</i>		
			<i>A Martí Torrent</i>		
			<i>A Ramon Dachs</i>		
			També apareix amb el títol de Remembrant (?)		
			<i>A la Secció Sardanista d'Acció Catòlica</i>		
			<i>A la Colla Sardanista Almogàvers fundada per Bernat Figueras.</i>		
			<i>A la colla sardanista Amunt i Crits de Terrassa</i>		
			<i>A l'Anella Sardanista La Moreneta</i>		
			Sardana de l'Ofrena a la Mare de Déu de Montserrat 1960		
			Presentada al concurs de Guissona		
			Escrita per al Concurs Sardanista de la Garriga		

Breus comentaris sobre **les sardanes enregistrades**

1. EL TESTAMENT D'AMELI op. 224 (1906)

L'any 1906 a la ciutat de Girona es convoca un concurs de composició de sardanes. Entre les premiades i les que hem trobat datades aquell mateix any, a més d'aquesta, que resultà la premiada, n'hi ha, almenys, dues més de destacades, totes amb el mateix títol i amb la mateixa base temàtica: la d'en Juli Garreta i la d'en Francesc Perich. Als curts de la d'en Sancho Marraco el tema tradicional no hi és directament referenciat tot i que el construeix amb motius d'arrel popular. És als llargs quan ens el presenta amb totes les formes i els colors.

2. ELS TREMOLENCES op. 258 (1908)

Paratge de la Garriga que forma una vall al nord-oest de la població a l'entorn del torrent del mateix nom. El nom d'aquesta petita vall prové de les característiques dels pollancrex i verns, que feien tremolins quan bufava el vent. El camí que travessa aquesta vall i que avui passa pel bell mig de la urbanització amb el mateix nom és dels molts camins que els garriguencs prenen per pujar caminant fins al santuari de Puiggraciós.

Aquesta sardana fou estrenada per

la cobla La Principal del Palafrugell el 4 de setembre de 1949 durant l'audició de nit del cinquè aplec de la sardana de la Garriga. Segons resen els arxius musicals del compositor, aquesta peça és una refundició de la sardana 'Catalònia' escrita l'any 1908 i estrenada el 1909, que amb paraules de l'autor, quedava 'inutilitzada' per una nova sardana, 'Els Tremolencs'

Com trobarem en altres de les seves sardanes Sancho Marraco escriu passatges corals per a les justes de la cobla. Aquí ho fa tot just començats els curts, per a conduir-nos a una continuïtat d'acompanyament rítmic que ja no deixa en tot la resta de l'obra. El registre vuitcentista que deuen tenir les primeres sardanes de Sancho Marraco hi és present en els llargs. També, aquí, ja consolida els contrastos tímbrics del joc instrumental que l'acreditaran com a un excel·lent orquestrador en el camp de la cobla.

3. EMPORITANA op. 339 (1916)

Premiada als Jocs Florals de l'Escala l'any 1916. Presenta un començament de curts valent, èpic; uns curts que sempre són "curts" i rodons. L'entrada dels llargs respira l'aire del fragment anterior i no és fins al cap de força compassos que apareix una melodia ondulant de la tenora que

passa al flabioli i al tible. El brillant *tutti* final està emparentat amb el tema dels curts i acaba amb un cop final "florejat".

4. LA FADRINA op. 340 (1916)

Va obtenir un del premis al concurs dels Jocs Florals de Girona de l'any 1916. Als curts l'autor fa, encara, una ullada enrere a l'estil vuitcentista. Els llargs tenen, però, un altre aire. Escolteu la melodia de tenora i tible, molt romàntica, que després reapareix en *tutti*. Una petita coda amb una intervenció del flabioli i un valent final ens retornen a l'ambient dels curts.

5. GENTILESA op. 357 (1918)

Aquí el premi fou als Jocs Florals de la Bisbal de l'any 1918. Bastida sobre el tema tradicional de *La presó del rei de França*. Els curts tenen el més pur estil d'aquests fragments de la sardana dins tota l'obra de Sancho Marraco. Un tema que un cop exposat, modula, creix i s'acaba; tot en una vintena curta de compassos. En aquesta sardana l'enllaç entre curts i llargs és absolutament seguit. És als llargs quan el tema popular és força desenvolupat, extensa i intensament, amb variacions melòdiques i harmòniques, contrapuntat amb imitacions i caps del tema. Un autèntic treball

compositiu que enriqueix la melodia popular.

6. LA MELINDROSA op. 422 (1937)

La sardana sencera respira un aire vuitcentista que ja no trobem en les coetànies. Com que està classificada com a escrita durant la Guerra Civil i que tenim alguna confusió sobre la datació d'aquesta composició ens és difícil entendre aquesta "regressió" estilística. Un curiós cop final de registre greu sense flabioli ni tibles... perquè?

7. L'ARNERA op. 452 (1947)

Estrenada a Maçanet de Cabrenys el mateix any i dedicada, creiem, a una persona relacionada amb la vila alt empordanesa, el senyor Martí Torrent. El títol de la sardana és el nom de la riera important del terme municipal farcida de més d'una trentena de gorgues i que acaba desembocant al riu Muga. L'Arnera és de règim pluvial i a l'agost queda molt residual com a cabal. Musicalment la sardana no en té res de minça, car és una de les potents dins del repertori enregistrat. Treball tècnic intens acompanyant melodies que, com en moltes sardanes de l'autor, tenen registre tradicional.

8. VALLIVERT op. 454 (1947)

Aquesta sardana porta per nom el d'un lloc proper a la Garriga, situat als voltants de l'ermita de Sant Cristòfol de Montegues dins el terme d'el Figaró. Aquesta zona boscosa és travessada pel torrent de Vallivert i antigament tenia una font l'aigua de la qual era conduïda fins a la bassa de la masia de Can Mas de la Garriga. Josep Sancho Marraco la dedicà a Ramon Dachs, propietari del Moli de Blancafort, i que esdevindria alcalde de la Garriga l'any 1949.

Els curts comencen juganers amb una cèl·lula temàtica que passa pels diferents instruments de la cobla i s'amplia. L'enllaç de curts a llargs, com també hem trobat a Gentileza, és força "lligat", com diem en l'argot sardanista. La melodia de llargs es presenta originalment en 6/8 i després es transforma en 2/4. Una original manera de desenvolupament temàtic. Una sardana relativament curta que no arriba als 80 compassos en total.

9. L'APLEC GARRIGUENC op. 469 (1950)

Aquesta composició fou estrenada el 17 de setembre de 1950, en motiu del sisè aplec de la sardana de la Garriga per la cobla La Principal de l'Escala i en presència de l'autor, Josep Sancho Marraco

la dedicà a la Secció Local d'Acció Catòlica, organitzadora dels primers aplecs i concursos sardanistes a la Garriga després de la Guerra Civil, dels quals Sancho Marraco en fou assessor musical.

Potser per la intenció de la dedicatòria la sardana té uns curts molt ritmats i festius. Els llargs comencen amb un tema més líric al que segueix un passatge a 6/8 amb intervencions solístiques de tots els instruments de la cobla, per acabar retornant al 2/4 en el *tutti*.

10. ALMOGAVERINA op. 482 (1951)

Els curts arranquen ben ritmats, convidant a la ballada; característica adient a la dedicatòria: *A la colla sardanista Almogàvers, de Barcelona, fundada per Bernat Figueras*. Amb els anys la colla fou una activista potent dins del camp de les ballades i els concerts. En paral·lel a aquesta activitat editaren una important col·lecció d'enregistraments i formaren un arxiu de música per a cobla i sardanes del que, amb els anys, s'han nodrit les més importants cobles i agrupacions sardanistes. Aquesta sardana dedicada fou estrenada el 8 de desembre de 1951 al Mas Guinardó a Barcelona, amb motiu del III Aniversari de la colla.

Cobla Mediterrània

Tot just començats els llargs apareix una melodia contrastant, expressiva, a la que segueix un tema nou, ara èpic, sempre ben ritmat i a 6/8, primer amb la tenora i després a tutti. Un final grandiloqüent tanca la sardana.

11. EL MAIG A MONTSERRAT op. 519 (1956)

Apareix catalogada el 1956 però llavors resulta com a l'encàrrec de l'Obra del Ballet Popular per a ser "La sardana de l'Ofrena", que cada any la dita Entitat estrenava a l'Aplec de Montserrat com a ofrena a la Mare de Déu de Montserrat, i això passava el 1960. Aquests encàrrecs duraren un quart de segle i les sardanes foren encomanades als compositors més rellevants de l'època.

Musicalment és de les més treballades; uns curts vibrants i uns llargs que s'obren amb una expressiva melodia de tenora ternària de notes llargues que reposa sobre una base rítmica. La dita melodia passa al conjunt de canyes i la clou la tenora. Els llargs segueixen, ja a 2/4, amb un tema juganer contrastant i una coda potent.

12. SEGARENÇA op. 520 (1956)

L'any 1956 la vila de Guissona convoca un concurs de composició de sardanes i posa a les bases que els compositors han d'utilitzar alguns dels temes musicals que localment són tradicionals. El concurs el guanya el mestre Joaquim Serra amb la sardana A Guissona. Sancho Marraco és un digníssim competidor i escriu una sardana amb un treball extraordinari d'acompanyament rítmic/contrapuntístic. Als curts hi trobareu una variant d'un dels temes tocada pel flabiol que és absolutament virtuosística. Als llargs exposa un altre dels temes "obligats" amb un deversall de recursos tècnics; modulacions, variacions melòdiques (imitacions) i força contrapunt. Al riquíssim tutti final hi trobareu encara una melodia més en els baixos.

Josep-Maria
Serracant i Clermont

Víctor Rodríguez i Íñigo

Va ser fundada l'any 1979 per un grup de joves instrumentistes motivats pel desig de conrear la vessant més qualitativa de la música per a cobla. El seu primer director fou el mestre Josep Maria Bernat. L'any 1992 n'assolí la direcció el mestre Jesús Ventura i el 2005 en pren el relleu el mestre Bernat Castillejo.

Les sardanes, els balls vuitcentistes i la música simfònica per a cobla han format la base de les activitats, però el convenciment de les múltiples possibilitats del conjunt "cobla" ha fet que, ja des de l'inici, la MEDITERRÀNIA es distingís per incorporar al seu repertori altres tipus de música.

Ha actuat als més importants escenaris i Festivals de Música del nostre país. A l'estranger, cal destacar la seva participació a Festivals a França (Avignon, Chalons-sur-Saone i Perpinyà), en els actes d'inauguració del Casal Català de La Havana (Cuba) i a l'Aplec Internacional a Copenhagen, el 2001.

La seva discografia comprèn més de 40 treballs entre els que destacaríem el de l'any 1981, amb la Companyia Elèctrica Dharma, quan enregistren la primera experiència musical entre un conjunt de rock i una

cobla. Ha enregistat amb el pianista Albert Guinovart, un CD que inclou obres per a piano i cobla, amb una versió de "Rhapsody in Blue" de G. Gershwin, també un monogràfic amb obres del mestre Fèlix Martínez i Comin amb David Thompson (trompa), Santi Molas (percussió) i Magdalena Barrera (arpa).

Destaquem també el CD "Violoncel & Cobla", amb Nabí Cabestany. Altres propostes performatives han estat l'espectacle "Dalí i la música del seu temps" i el retrospectiu històric "Recordant Eldorado", sobre el teatre barceloní d'ara fa un segle, amb text d'Anna Cabeza, la veu de Mercè Martínez i els arranjaments de Bernat Castillejo.

L'Obra del Ballet Popular, l'any 2003, li concedeix el "Premi a les iniciatives renovadores" per la producció del concert monogràfic dedicat a Verdguer que la Cobla presentà a diversos escenaris del país durant l'any Verdguer (2002).

La **Cobla Mediterrània** està formada pels següents músics, sota la direcció del mestre **Bernat Castillejo**:

Flabiol
Tibles
Tenores

Isabel Gregori
Francesc Gregori i Ramon Casafont
Jordi Guixé i Lluís Alcalà

Trompetes
Trombó
Fiscorns
Contraaix

Antonio Ortega i Roger Santiago
Joan Puertas
Albert Pol i Darío García
Marc Santiago

Amb les col·laboracions especials de:
Músics per la Cobla (Sabadell)

Jesús Ventura
(Realització informàtica de partitures i partcel·les)
Bernat Castillejo (Revisió dels materials informatitzats)
Josep-Maria Serracant
(Coordinació general i Textos llibret)

Fundació Maurí (la Garriga)

Víctor Rodríguez i Íñigo
(Selecció documental i Textos llibret)

El mestre saludant després d'un concert de la Cobla Barcelona a Vilafranca del Penedès, el març de 1960.

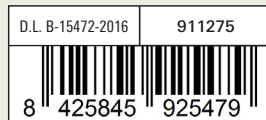

Josep Sancho Marraco · Sardanes per a cobla

Amb el suport de:

1	El testament d'Ameli op. 224	(1906)	4'26"
2	Els Tremolencs op. 258	(1908)	4'04"
3	Emporitana op. 339	(1916)	4'54"
4	La fadrina op. 340	(1916)	4'24"
5	Gentilesa op. 357	(1918)	3'59"
6	La melindrosa op. 422	(1937)	3'43"
7	L'Arnera op. 452	(1947)	3'58"
8	Vallivert op. 454	(1947)	2'58"
9	L'aplec garriguenc op. 469	(1950)	4'18"
10	Almogaverina op. 482	(1951)	4'18"
11	El maig a Montserrat op. 519	(1956)	4'00"
12	Segarrenca op. 520	(1956)	3'51"

Cobla Mediterrània · Bernat Castillejo, director

L'enregistrament fou efectuat a l'ESPAI MONTSERRAT CAMPS de Sabadell els dies 22 i 23 d'abril de 2016 amb David CASAMITJANA com a tècnic de so i Jesús VENTURA i Josep-Maria SERRACANT com a productors musicals. Edició i mesclat a l'ESPAI SONOR MONTOLIU amb Toni CASTAÑO i David CASAMITJANA com a tècnics. Disseny gràfic: imedisseny.com

Foto de la portada del llibret: El mestre Sancho Marraco dirigint durant la festa de benedicció del nou Col·legi dels Maristes a Badalona, el maig de 1960.

PICAP

www.picap.cat

© | P PICAP, S.L., 2016

PICAP, S.L. Apt. Correu 253 · 08200 Sabadell
Tel. (34) 93 747 11 00 Fax, (34) 93 714 36 43

Distribuït per ACTUAL Records Distribució, S. L.
www.actualrecords.cat actual@actualrecords.cat

Amb la col·laboració de:

MÚSICS PER LA COBLA
www.musicsperlacobla.cat